

BIBLIOTEKA

E

88H-1

LL18

GJIROKASTER

LILLELHS

Spiro Llajo



*NJË GRUSHT
DET*

poezi

88H-1
LCIP

SPIRO LLAJO

Rishenj

LOSCHE MAMANI

Një grusht
det

POEZI



SHTËPIA BOTUESE
«NAIM FRASHËRI»

DUALİA ON 192

Redaktor

RAMAZAN VOZGA

dualıa
dualıa
teb

YAZMAK

DUALİA ANNE
DUALİA M. A.

MORA NJË GRUSHT DET

MORA NJË GRUSHT DET

Mora një grusht det të shkumëzuar,
mora një grusht nga ashpërsia e tij,
mora një grusht nga gjerësia...
Dhe' ë ndjevë një çast brenda gjoksit tim.

Mora një grusht me shqetësim të kaltër
dhe e derdha mbi së.

E SHKRUAR NË JUBILEUN E ÇLIRIMIT

Njatjeta! Udhëtoj mes njerëzve,
kam rrudha shqetësimesh dhe thinja dashurish
dhe dy fëmijë si zambakë të bardhë.
Dhe në kam akoma flokë të zinj
dhe njomësi...
për ty, atdhe, i kam.

DUKE DËGJUAR HIMNIN E ATDHEUT

Duke dëgjuar himnin e atdheut zgjohem
mëngjeseve
dhe nisem për në punë dhe shkruaj vargje
dhe ulem me punëtorë dhe me ministra
dhe flas me ta për shtete dhe për libra.

Gjer vonë, sa vajzën e zë gjumi,
sërish diçka kam në duar.

Dhe përtej vajzës dhe diçkaje të dashur
dhe përtej jetës përsëri dëgjoj:
Rreth flamurit të përbashkuar.

JISHUJT E PELLUMBAVE NË KSAMIL

Ishuj çuditërisht të gjelbëruar,
si fragmente të përhershme pranverë.

Gjithë ditën i rrakin dallgët,
gjithë ditën pëllumbat të egër përmbi.

Një simfoni joniane kam në gji...

P E S H K A T A R È T

SHKUPRIMI I

Kam brenda vetes kaq këngë për peshkatarët
sa shpirti m'u zgjerua si det...

Ulen pulëbardhat nëpër rima
si nëpër direkë, —
herë në bunacë, herë nëpër erë.

Gjithë jetën për peshkatarët ngrita këngë
dhe sërisht them me vete:
genka mall pa anë
sa gjoksi nuk e merr.

SHKURAT DITËS SË SOTË

V R E S H T A T

Bie vesë e hollë mbi vreshtat e rënduara,
tek fryn e fryn era e ngrohtë.

Tek i shoh ashtu,
si dele që presin të milen,
më kujtohen shokët në mbrëmjet e së dielës.

Dhe eci mes përmes vreshtës së vesuar;
në buzë kam më të thjeshtën fjalë, më njerëzoren:
gëzuar!...

L E J L E K È T

Po kthehen lejlekët e fundit varg e varg
si copëra resh të vogla
një mëngjes në maj.

Tani lejlekët shkundin lodhjen
mbi ekualiptet e gjatë.

Frap-frap
rrahën krahët me radhë
zogjtë e bardhë.

Unë për vendlindjen ndjeva mall.